

МАТУСІ

Мамо, мені досі важко... Я страждаю.
Скільки часу вже не бачилися ми...
Ваші ніжні, теплі руки пам'ятаю!
Хочеться в обійми, щоб зігріли Ви!

Ненько рідна, так судилося напевне...
Але це буває не підсилу всім -
Щастя, що без матері таке мізерне!
Ласки доброї так хочеться мені.

Знаю, мамо, Вам також тепер нелегко.
Знаю молитесь за мене ніч і день!
Не хотілося мені, щоб так далеко...
Та по-іншому розклала доля все.

І тепер ось що отримали ми, мамо?
Я далеко зовсім, вдома - Ви одна...
Так несправедливо! А в душі погано.
Відповіді на «чому так» в нас нема.

Скільки так іще продовжуватись буде?
Мамо, мені бігти хочеться до Вас!
Погляд той сумний ніколи не забуду,
В день журби, що розлучила доля нас...

Важко, мамо! В серці моїм довга мука.
Серцю хочеться любові й теплоти!
Хочеться прильнути в найрідніші руки,
Зазирнути знову в очі чистоти...

І не вистачає часто так поради...
Так потрібно, щоби поруч були Ви!
Так потрібно чути теє слово правди -
Материнське слово правди й доброти.

Що ж, матусю, будемо завжди чекати...
Вірю я, що скоро прийде і наш час,
Коли разом будемо сидіти біля хати,
Яка довго-довго так чекала нас!

